

सूना

सूपका

सूरी

सूनामा, [नृ] पुं, सुष्ठु वायते इति । सु + त्रै +
“सर्वधातुभ्यो मनिन् ।” उणा० ४ । १४४ ।
इति मनिन् । पक्षे उपसर्गस्य दीर्घत्वम् ।)
इन्द्रः । इत्यमरः । १ । १ । ४५ ॥

सूनाली, स्त्री, (सूत्रस्य शाली श्रेणिर्यत्र ।) गल-
सूत्रम् । तत्पर्यायः । गलमेखला २ । इति
हारावली ॥

सूत्री, [नृ] पुं, (सूत्रमस्यास्तीति । सूत्र + इनिः ।
काकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सूत्रविशिष्टे, त्रि॥
सूदः, पुं, (सूदयति रसानिति । सूद चरणे + णिच्
+ षच् ।) सूपकारः । (यथा, महाभारते ।
१ । १३४ । २१ ।

“तं दृष्टानित्यमुदयुक्तमिष्वस्त्रं प्रति फाल्गुनम्
पाण्ड्य वचनं द्रोणो रहः सूदमभाषत ॥”)
व्यञ्जनम् । इत्यमरः । ३ । ३ । ८० ॥ (यथा,
महाभारते । १ । १२८ । ३४ ।

“भक्ष्यं भोग्यञ्च पेयञ्च चोष्यं लेह्यमयापि वा ।
उपाकृतं नरैस्तत्र कुशलैः सूदकर्मणि ॥”)
सूपः । इति विश्वः ॥ सारथ्यम् । अपराधः ।
लोभः । पापम् । इत्यजयपालः ॥

सूदनं, स्त्री, (सूद + लुट् ।) अङ्गीकरणम् ।
हननम् । (यथा, हरिवंशे । १६३ । ४२ ।
“वैष्णवास्तं प्रयच्छास्मै वधार्थं शम्बरस्य च ।
अमेयं कवचं तस्य प्रयच्छासुरसूदने ॥”)

निःक्षेपणम् । वृद्धातो रनटप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥
तद्वति, त्रि । (यथा, महाभारते । १ । १८२० ।
“तत्र दिव्यं धनुर्दृष्ट्वा नरस्य भगवानपि ।
चिन्तयामास तच्चक्रं विष्णुर्दानवसूदनम् ॥”)

सूदशाला, स्त्री, (सूदस्य शाला ।) पाकशाला ।
तथा,—
“सूदशाला रसवती पाकस्थानं महानसम् ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

सूदाध्यक्षः, पुं, (सूदानां सूपकाराणामध्यक्षः ।)
पाकशालाध्यक्षः । तत्पर्यायः । पौरोगरः १ ।
इति हेमचन्द्रः ॥ पुरोगमः ३ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ तल्लक्षणं यथा,—

“अनाहृत्यः शुचिर्हृदयिकित्सितविदावरः ।
सूदशास्त्रविशेषज्ञः सूदाध्यक्षः प्रशस्यते ॥”
इति मार्क्ये १८८ अध्यायः ॥

सूनं, स्त्री, (सू षो ङ य सूती + त्तः ।) प्रसवः ।
पुण्यम् । विकसिते, त्रि । इति विश्वमेदिन्यौ ॥
सूनः, त्रि, (सू + त्तः । “षीदितश्च ।” ङ २ । ४५ ।
इति निष्ठातस्य नः ।) जातः । इति मुग्धबोध-
व्याकरणम् ॥

सूनवान्, [नृ] त्रि, (सू + लवतु ।) जातः । इति
मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

सूना, स्त्री, (सूयते ऋति । सू + त्तः । टाप् ।)
पुनौ । (सुज्जन् पीडने + “सुजो दीर्घश्च ।”
उणा० ३ । १३ । इति नः । दीर्घश्च धातोः ।)
वधस्थानम् । गलशुण्डिका । इति मेदिनी ।
ने, २४ ॥ सुगादिमांसविक्रयः । सुगपञ्चवध-
स्थानम् । इति संक्षिप्तशारीरसाद्वहतिः ॥

(यथा, भागवते । १ । १७ । ३८ ।

“अभ्यर्धितस्तदा तस्मै स्थानानि कलये ददी ।
सूतं पानं स्त्रियः सूना यत्राधर्मश्चतुर्विधः ॥”)
जाता । इति सूत्रशब्दार्थदर्शनात् । सूनाप्रका-
राणि तत्पापापनाशकानि च पञ्चसूनाशब्दे
द्रष्टव्यानि ॥

सूनौ, [नृ] पुं, (सूना अस्त्वस्येति । इनिः ।) व्याधः ।
मांसविक्रयो । (यथा, याज्ञवल्क्ये । १ । १४१ ।
“प्रतिग्रहे सूनिचक्रिध्वजिविशानराधिपाः ।
दुष्टा दशगुणं पूर्वात् पूर्वादेति यथाक्रमम् ॥”)

सूनुः, पुं, (सूयते इति । सू + “सुवः कित् ।”
उणा० ३ । ३५ । इति नुः । स च कित् ।)
पुत्रः । (यथा, रघुः । १ । ८५ ।

“सूनुः सुतृत्वाक् सष्टुः विससर्जोदितश्रियम् ॥”)
अनुजः । सूर्यः । इति मेदिनी ॥ अर्कहृत्तः ।
इत्यमरः ॥

सूनुः, स्त्री, (सू + नुः । वा ऊङ् ।) कन्या ।
सूनः, इति हेमचन्द्रः ॥

सूनुतं, स्त्री, (सूनुत्वत्यनेनेति । सू + नुत् + घञर्थे कः ।
उपसर्गस्य दीर्घः ।) सत्यप्रियवाक्यम् । इत्यमरः ॥
१ । ६ । १८८ । (यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । १५५ ।
“भाषते सूनुतं स्निग्धमनुरक्ता नितम्बिनी ॥”)

मङ्गलम् । इत्यजयः ॥ तद्वति, त्रि । (यथा,
भागवते । १ । १८ । ३१ ।

“प्रणम्य सूर्यावहितः क्षताञ्जलि-
नत्वा गिरा सूनुतयान्वष्टुच्छत् ॥”)

सूनादः, त्रि, (सुष्ठु उन्मादः ।) उन्मात्तः । उन्मा-
दिष्णुः । इत्यमरे उन्मादशब्दटीकायां भरतः ।
३ । १ । २० ॥

सूनादः, त्रि, (सुष्ठु उन्मादः ।) उन्मादरोग-
विशिष्टः । इत्यमरे उन्मादशब्दटीकायां रमा-
नाथः ॥

सूपः, पुं, (सूतिरसानिति । सू + “षुश्रूष्या निच्चा”
उणा० ३ । २६ । इति पः । चकारात् कित्
दीर्घत्वश्च ।) व्यञ्जनविशेषः । डाल इति भाषा ।

सूदः । इति मेदिनी ॥ भाण्डम् । शायकम् ।
इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥ अथ दालौ ।
“दलितन्तु शमोधान्यं दालिर्हली स्त्रियासुमे ।
दालौ तु सलिले सिद्धा लवणाद्रकहिङ्गुभिः ।
संयुक्ता सूपनाम्नौ स्यात् कथ्यते तदगुणा अथ ॥
सूपो विष्टश्चको रुचः शीतन्तु स विशेषतः ।
निस्तुषो भृष्टसिद्धः स लाघवं सुतरां ज्ञेयः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

सूपकारः, पुं, (सूपं करोतीति । कृ + णच् ।)
पाककर्त्ता । तत्पर्यायः । वल्लवः २ शारा-
लिकः ३ आन्ध्रिकः ४ सूदः ५ शीदनिकः ६
गुणः ७ । इत्यमरः । २ । ८ । २८ ॥ पाचकः
८ । इति शब्दरत्नावली ॥ पाकुः ८ । इत्यु-
णादिकोषः ॥ मन्त्राकारः १० । इति हेमचन्द्रः ॥
तस्य लक्षणं यथा, चाणक्यम् ।

“इङ्गिताकारतत्त्वज्ञो बलवान् मिष्टपाचकः ।
शूरश्च कठिनश्चैव सूपकारः स उच्यते ॥”

शूद्रपाकोपजीवी । यथा, ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे
२७ अध्याये ।

“देवोपजीवाजीवी यः देवस्य प्रकीर्तितः ।
शूद्रपाकोपजीवी यः सूपकारः प्रकीर्तितः ॥
सन्ध्यापूजाविहीनश्च प्रमत्तः पतितः ऋतुः ।
उक्तपूर्वप्रकारेण लक्षणं हृषलीपतेः ॥

एते महापातकिनः कुम्भीपाकं प्रयान्ति ते ।
कुण्डान्यन्यानि ते यान्ति निबोध कथयामि
तान् ॥”

सूपधूपनं, स्त्री, (सूपस्य धूपनमस्यादिति ।) हिङ्गु ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सूपपर्णी, स्त्री, (सूपकरं सूपस्य स्वादुताकरं पर्ण-
मस्याः । डौष् ।) मुहपर्णी । इति रत्नमाला ॥

सूपयेष्ठः, पुं, (सूपेषु तस्माधनेषु येषः ।) मुहः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सूपाङ्गं, स्त्री, (सूपस्य अङ्गम् । तस्माधनत्वात् ॥
हिङ्गु । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूमं, स्त्री, (सू + “इषियुधीति ।” उणा० १ । १४४ ।
इति मक् ।) वीरम् । आकाशम् । इति
मेदिनी ॥ जलम् । इति शब्दरत्नावली ॥

सूरः, पुं, (सूते जगदिति । सू + “सुसूधाञ्-
गृध्रिभ्यः क्त्वा” उण० २ । २४ । इति क्त्वा ।)
सूर्यः । (यथा, ऋग्वेदे । १ । १६३ । २ ।
“सूरादश्च वसवो निरतष्ट ॥”)

अर्कहृत्तः । इत्यमरः । १ । १२८ ; २ । ४ । ८० ॥ हस्ता-
हृत्पिण्डविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ पण्डितः ।
इति कैविल् ॥

सूरणः, पुं, शूरणः । इति शब्दरत्नावली ॥
कार्तिकमासे तस्य भक्षणनिषेधो यथा, कर्म-
लोचने ।

“मकरे मूलकश्चैव सिंहे चालावुकं तथा ।
कार्तिके शूरणश्चैव सद्यो गोमांसभक्षणम् ॥”

सूरतः, त्रि, (सुष्ठु रमते इति । सू + रम् + “सौ-
रमतेः क्तो ढमे पूर्वपदस्य च दीर्घः ।” उणा०
५ । १४ । इति क्तः सुशब्दस्य च दीर्घः ।)
क्षपालुः । इत्यमरः । ३ । १ । १५ ॥

सूरसूतः, पुं, (सूरस्य सूर्यस्य सूतः सारथिः ।)
अरुणः । स सूर्यसारथिः । इत्यमरः । १ । १ । ३२ ॥

सुरिः, पुं, (सूते सहाक्यानौति । सू + “सुडः
क्रिः ।” उणा० ४ । ६४ । इति क्रिः ।)
पण्डितः । इत्यमरः । २ । ७ । ६ ॥ (यथा,
भागवते । १ । १ । १ ।

“जन्माद्यस्य यतोऽन्यादितरतश्चार्थेष्वभिघ्नः
सूराद् ॥
तेने ब्रह्म हृदा य आदिकवये मुञ्चन्ति यत्
सूरयः ॥”)

यादवः । सूर्यः । इत्युणादिकोषः ॥

सूरी, [नृ] पुं, (सूरः सूर्य उपास्यतया अस्त्व-
स्येति । सूर + इनिः ।) पण्डितः । इति शब्द-
रत्नावली ॥

सूरी, स्त्री, (सू + क्रिः । डौष् ।) राजसर्पणः ।
इति रत्नमाला ॥ (विद्भी । इत्युणादिहत्ती